

ZAKARNÉ NAGY ILDIKÓ

1.A

Tisztelt Szülők!

Önök most a gyermekeiknek iskolát és tanító nénit választanak, a kis elsősöknek pedig új társakkal és az iskolával kell majd megismerkedniük.

Engedjék meg, hogy segítségükre legyek ebben!

Pályámat 1995-ben kezdtem, immár 20 éve, hogy a Városligetiben dolgozom.

Szakmai fejlődésem érdekében több továbbképzésen, önképzésen vettem részt. A 2017/2018-as tanévben önként jelentkeztem pedagógus II. minősítésre, melyet sikeresen teljesítettem.

Nemcsak pedagógusként, szülőként is átéltem az iskolakezdés örömeit és nehézségeit, tudom mit jelent elkezdeni az iskolai tanulmányokat.

Zuglóban vagyunk. Azt a nyomokból megfejtettem, hogy a Városliget mellett van az utca, és itt egy műemlék épületet kell megtalálnunk.

Ez a Városligeti
Általános Iskola
épülete.

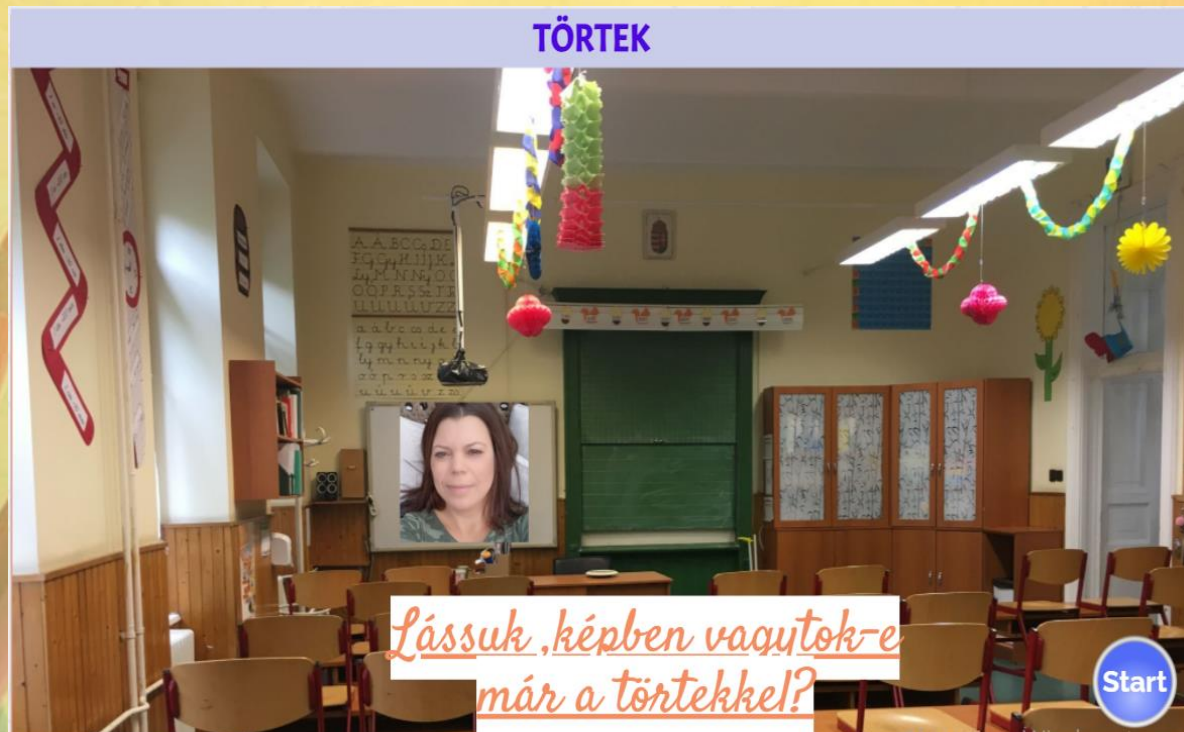

A jelenlegi osztályomban „két tanítós ” rendszerben dolgozom. Ez azt jelenti, hogy a matematikát, az ének-zenét és a technikát én tanítom. Emellett a gyermekekkel két-három délutánt is eltöltök a napköziben. Ez azért szerencsés, mert így azonnali visszajelzést kapok arról, hogy a délelőtti tanultak mennyire épültek be a diákjaim fejébe.

Mobiltelefonos hasonlattal élve, nekem az alapbeállításom az, hogy szelíd szigorral, következetes pedagógusként vezetem le az óráimat. Bár egy óra 45 perc, valójában inkább 365 napban gondolkodom. Vagy pontosabban egy tanévben. Fontos, hogy hosszabb távú célokat tűzzek ki magam elé, mint amit egy tanórán el lehet sajátítani. Ezért igyekszem úgy alakítani a feladatokat, hogy egymásra épüljenek, mi több egy másik napon ott folytassuk például az osztás-szorás tanítását, ahol az előző napon abbahagytuk. Szintén fontos szempontnak vélem, hogy az elmélet mellett mindig jusson kellő idő a gyakorlatra. Felgyorsult, digitalizált világunkban már szinte követelmény, hogy az Alfa generáció tagjai interaktív módon sajátítsák el a tudást. Ehhez nálunk minden eszközt (interaktív tábla, tablet, saját készítésű tartalmak) természetesen biztosítunk.

Osztálytanítóként nemcsak a tanórákon, hanem egyéb eseményeken is együtt tudok lenni a gyerekekkel. Sokat járunk közös programokra (színházba, moziba, kirándulni,). A születésnapon a gyertyák elfújása is visszatérő esemény nálunk. Ez a közösségi mágnes – az összetartozás érzése – nagyon fontos dolog. Iskolán belül és kívül egyaránt érezzék a gyerekek, hogy ők valójában egy nagycsalád részesei.

Töreksem arra, hogy a szülők is bizalommal forduljanak hozzám, mert hiszem, hogy a gyermekek fejlődését együtt gondolkodásunk és cselekvésünk segíti a legjobban.

Szerencsés embernek tartom magam, olyan típusnak, akire azt mondják, hogy „nem nehéz eset”. Ez az egész pályafutásomat végig kísérte, mindig mindenki veli igyekeztem megtalálni a hangot a munkám során. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy nem állok ki a vélt igazamért, de azt viszont igen, hogy hiszek a konstruktív légkör erejében. Vagyis abban, hogy ha a tanító társaimmal megvitatjuk, a szakmai kérdéseinket, a szülőkkel pedig az épp aktuális problémákat, az mindannyiunk előnyére válik.

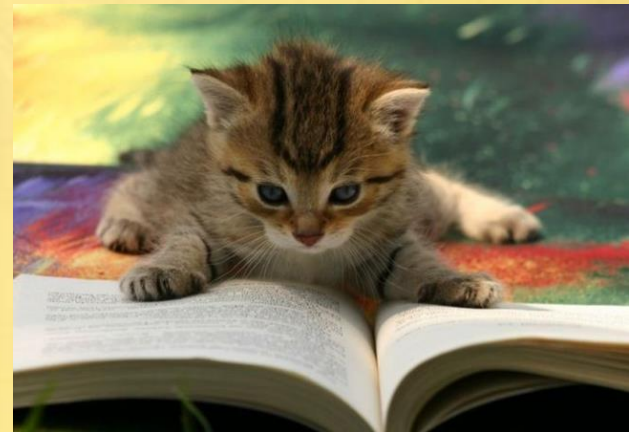
A járványhelyzet miatt idén egy kicsit másként alakult a bemutatkozás, de reméljük alkalmunk lesz a személyes találkozásra is.

Addig is a gyerekek töltsék vidáman, minél több játékkal utolsó évüket az óvodában!

Szeretettel várom őket szeptemberben tanító párommal, Anikó nénivel együtt a Cica osztályban.

Üdvözlettel: Ildikó néni

Köszönöm a figyelmet!

A bemutatóban látható fényképeket a tavaszi digitális tananyagaimból válogattam.